

Marius Paulsen - nybrottsmann og fisker.

Jordnære ting for enkle mennesker

Av Kristian Berg, Nordmannvik

Paul Olsen kom fra Gudbrandsdalen til Djupvik i året 1846 og begynte som gardbruker sammen med sin kone og en stor barneflokk. Seks av dem reiste til Amerika i voksen alder. Han levde før min tid. Del jeg kan huske er kjørepelsen som var foret med bjørneskinn av en bjørn som lian selv hadde felt, og kornkisia hans, for han avlet jo korn selv. Hans våningshus var av en sjelden type. Det var sikkert noe som han hadde fra silt hjemsted i Gudbrandsdalen.

Efter hans død overtok hans yngste sønn Marius Paulsen en halvdel av gården og det er hans dyktighet som gårdbruker jeg ikke kan glemme. Han var gift med Karoline Evanger og de hadde 3 døtre og 2 sønner som døde i ung alder, og det var et stort savn for han. Marius Paulsen hadde en stor hest som var så snar at det var bare han selv som torde bruke den. Han slet ut 3 par heste-greier på den. Hvis man går langs med fjæra på den lange eiendomen og ser de store steinene, så er det et bevis på et karstykke av de sjeldne. Men ikke nok med det, han planerte ut ei fylling nedfor sjøhusene. Det fortelles at han kjøpte et hus ute på Uløya, og da han hentet det så kunne ei 48 fots skøyte levere det på land ved utfyllinga. Så der var nok mange kubikk stein tatt opp av nybrottet og kjørt ned. Det var dengang ikke traktorer og brøiter som gjorde arbeidet. Han hadde jo Landbruksselskapets diplom for sitt arbeide med jorda. Så det var et vel utført arbeide. Marius Paulsen var også mye brukt i veivesenets tjeneste. Han begynte med grus kjøring i Rotsundelv og siste gang jeg så han var i Mandalsfjeliet. Men han var også på andre anlegg hvor det var noe å tjene. Han deltok også i Lofot- og Finnmarkfisket. Jeg var sammen med han både på anleggsarbeide og på fisketurer, og jeg vil karakterisere han som en forlikelig, flink og grei kar på alle måter. Han bygde nytt våningshus og ny fjøsbygning og han døde i en alder av 84 år. En ærlig sliter på land og hav, en av de sjeldne. Hans yngste datter, Laila Paulsen, tjenestegjorde på telegrafstasjonen. En del år var hun også poståpner i Djupvik. Alltid blid og hyggelig, hun var også i flere tillitsverv inden Kåfjord kommune. Det er koselig å se hvordan hun tar seg av sin fars eiendom, hun vedlikeholder gjerdene og leier ut slåttemark til dem som driver gårdsbruk. Men hun har jo en far å slekte på.

Marius Paulsen og sin søster Amalie. Bildet er tatt sommeren 1970